

Krajský soud v Ostravě

Havlíčkovo nábř. č. 34

728 81 Ostrava 1

KRAJSKÝ SOUD OSTRAVA	
Dušlo:	hod. 730
13. 06. 2017	
Poč. stej.	Doruženo poštou příloh
Hodnota kořků	

ke sp. zn. 32 ICm 3270/2016 / KSOS 25 INS 10525/2016

K170613-120 POSTOU

Soud: KS Ostrava

Duslo: 13.06.2017 07:30

Pocet stran/priloh: 7/

Pocet stejnopisu:

V Karviné dne 12. června 2017

- Žalobce:** **Fin-ARBITER, s.r.o.**, společnost se sídlem Praha 1 - Nové Město, Klimentská 1216/46, PSČ 110 00, identifikační číslo: 242 61 068, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Městským soudem v Praze pod sp. zn. C 198419 (dále též jen „Žalobce“)
- Žalovaný č. 1:** **Ing. Lee Louda**, se sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha 1, identifikační číslo: 693 26 681, **insolvenční správce dlužníka OKD, a.s.**, se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná, identifikační číslo: 268 63 154, zapsané v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. B 2900 (dále též jen „Žalovaný č. 1“)
- Právně zast.:** **JUDr. Dušanem Dvořákem**, advokátem, ev. číslo ČAK 9714, se sídlem a adresou pro doručování DRV Legal, s.r.o. advokátní kancelář, Hlinky 505/118, 603 00 Brno, datová schránka: mcbpt3u
- Žalovaná č. 2:** **OKD, a.s.**, společnost se sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná, identifikační číslo: 268 63 154, zapsaná v obchodním rejstříku vedeném Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. B 2900, zast. Mgr. Janem Solichem, předsedou představenstva (dále též jen „Žalovaná č. 2“)

Žaloba o určení pravosti a výše pohledávky**Vyjádření Žalované č. 2**Doporučeně poštouBez příloh

OKD, a.s. | Stonavská 2179 | Doly | 735 06 Karviná
Telefon +420 596 261 111 | Fax +420 596 118 844 | E-mail info@okd.cz | www.okd.cz

I.**Úvodní ustanovení a sdělení Žalované č. 2**

Dne 9. září 2016 podal u Krajského soudu v Ostravě Žalobce pouze proti Žalovanému č. 1 žalobu o určení pravosti a výše pohledávky (dále jen „**Žaloba**“), ve které se domáhá určení, že jeho pohledávka v celkové výši 38.166.179,21 Kč přihlášená do insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 pod č. P506 (dále jen „**Pohledávka**“) je po právu a ve výši celkem 38.166.179,21 Kč jako pohledávka nezajištěná a nevykonatelná.

Dne 31. ledna 2017 pak Žalobce podal návrh na přistoupení Žalované č. 2 jako dalšího účastníka na straně žalované a současně své vyjádření k podání Žalovaného č. 1 ze dne 11. listopadu 2016 (dále jen „**Vyjádření Žalobce**“). Krajský soud v Ostravě na základě tohoto návrhu Žalobce svým usnesením č. j. 32 ICm 3270/2016-26 / KSOS 25 INS 10525/2016 ze dne 28. března 2017 přibral Žalovanou č. 2 jako dalšího účastníka do řízení.

Krajský soud v Ostravě pak svým usnesením č. j. 32 ICm 3270/2016-30 / KSOS 25 INS 10525/2016 ze dne 22. května 2017 vyzval Žalovanou č. 2, aby se ve lhůtě 20 dnů od doručení tohoto usnesení vyjádřila, zda souhlasí s tím, aby ve věci bylo soudem rozhodnuto bez nařízení jednání, a svým usnesením č. j. 32 ICm 3270/2016-31 / KSOS 25 INS 10525/2016 ze dne 22. května 2017 vyzval Žalovanou č. 2, aby se ve lhůtě 20 dnů od doručení tohoto usnesení vyjádřila k Žalobě s tím, že ve vyjádření je povinna zejména uvést, zda nárok uplatněný v Žalobě uznává, popřípadě v jakém rozsahu, vyličit rozhodné skutečnosti ve věci a označit důkazy k prokázání tvrzených skutečností a k vyjádření připojila listiny, na něž se vyjádření odvolává.

Žalovaná č. 2 tímto Krajskému soudu v Ostravě v jím stanovené lhůtě níže předkládá svoje vyjádření k Žalobě s tím, že **nárok Žalobce uplatněný v Žalobě neuznává, a to ani zčásti, a současně sděluje, že souhlasí s tím, aby ve věci bylo soudem rozhodnuto bez nařízení jednání.**

II.**Opožděnost Žaloby vůči Žalované č. 2
z důvodu nastalých účinků popření Pohledávky**

Dne 3. května 2016 bylo vyhláškou Krajského soudu v Ostravě zahájeno insolvenční řízení ve věci úpadku Žalované č. 2 pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 (dále jen „**Insolvenční řízení**“). Dne 9. května 2016 byl zjištěn úpadek Žalované č. 2 a Žalovaný č. 1 byl ustanoven insolvenčním správcem v předmětném Insolvenčním řízení. Dne 12. srpna 2016 insolvenční soud svým usnesením povolil reorganizaci Žalované č. 2 a účinky povolení reorganizace nastaly dne 12. srpna 2016 okamžikem zveřejnění tohoto usnesení v insolvenčním rejstříku.

V rámci Insolvenčního řízení Žalobce přihlásil svou Pohledávku, která je evidována pod číslem P506, a to jako pohledávku nevykonatelnou a nezajištěnou a podmíněnou zrušením usnesení Vrchního soudu v Olomouci z 24. května 2012, č. j. 8 Cmo 145/2009-914.

Pohledávka Žalobce byla v rámci přezkumného jednání dne 10. srpna 2016 popřena co do pravosti a co do výše 38.165.179,21 Kč jak Žalovaným č. 1 (insolvenčním správcem), tak Žalovanou č. 2 (dlužníkem), a to v naprosto stejném rozsahu a ze stejných důvodů. Jako důvod popření Pohledávky Žalovaný č. 1 i Žalovaná č. 2 uvedli, že Pohledávka tak, jak je přihlášená, neexistuje, nevznikla a Žalobce neprokázal

vznik Pohledávky, jeho nárok byl pravomocně zamítnut a podmínka, kterou Žalobce uvádí v přihlášce jako odkládací podmínku, není podmínkou, která by plynula ze zákona a zrušení usnesení Vrchního soudu v Olomouci samo o sobě ani žádnou pohledávku nevytváří. In eventum, pak Žalovaný č. 1 i Žalovaná č. 2 popřeli Pohledávku co do výše 38.165.179,21 Kč s tím, že správná a skutečná výše Pohledávky případně činí 1.000,- Kč a v rozsahu popřené výše přihlášená Pohledávka neexistuje, není prokázán vznik dluhu v této výši.

V souladu s § 197 odst. 2 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „IZ“) Žalovaný č. 1 doručil dne 19. srpna 2016 Žalobci oznámení o výsledku přezkumného jednání a vyrozumění dle ustanovení § 197 odst. 2 insolvenčního zákona datované 16. srpna 2016, kterým ho písemně vyrozuměl o popření Pohledávky, jak Žalovaným č. 1, tak Žalovanou č. 2 a poučil Žalobce, že může u insolvenčního soudu podat žalobu na určení Pohledávky, a to jak proti insolvenčnímu správci (Žalovanému č. 1), tak dlužníkovi (Žalované č. 2).

V návaznosti na popření Pohledávky dne 9. září 2016 Žalobce podal u Krajského soudu v Ostravě Žalobu, která přestože Pohledávka byla popřena, jak insolvenčním správcem (Žalovaným č. 1), tak dlužníkem (Žalovanou č. 2), směřovala pouze proti Žalovanému č. 1 (insolvenčnímu správci).

Až 31. ledna 2017 a po vyjádření Žalovaného č. 1 ze dne 11. listopadu 2016, ve které Žalovaný č. 1 navrhl zamítnutí Žaloby právě s ohledem na vady Žaloby směřující jen proti Žalovanému č. 1, Žalobce podal návrh na přistoupení Žalované č. 2 do řízení jako dalšího účastníka na straně žalované. Krajský soud v Ostravě na základě tohoto návrhu pak přibral Žalovanou č. 2 jako dalšího účastníka do řízení.

Důkaz:

- *listiny a rozhodnutí obsažená v insolvenčním spisu Krajského soudu v Ostravě vedeném pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016*
- *oznámení o výsledku přezkumného jednání a vyrozumění dle ustanovení § 197 odst. 2 insolvenčního zákona ze dne 16. srpna 2016 spolu s dodejkou (založeno v soudním spise)*
- *návrh žalobce na přistoupení dalšího účastníka na straně žalované ze dne 31. ledna 2017 (založen v soudním spise)*

Dle § 336 odst. 1 IZ, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek v reorganizaci obdobně § 190 až § 202 IZ. Popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci tytéž účinky jako popření insolvenčním správcem a pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku při přezkumném jednání, které se konalo dříve, než nastaly účinky povolení reorganizace, nastávají účinky tohoto popření v reorganizaci dnem, kdy nastaly účinky povolení reorganizace a tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníkovi (§ 336 odst. 2 IZ).

Dle § 198 odst. 1 IZ věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena insolvenčním správcem, mohou uplatnit své právo na žalobu na určení u insolvenčního soudu do 30 dnů od přezkumného jednání, avšak tato lhůta neskončí dříve než uplynutím 15 dnů od doručení vyrozumění podle § 197 odst. 2 IZ. Žalobu podávají vždy proti insolvenčnímu správci. Nedojde-li žaloba ve stanovené lhůtě insolvenčnímu soudu, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží a pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření.

Popře-li nevykonatelnou pohledávku jak insolvenční správce, tak dlužník v reorganizaci, musí být žaloba o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky podána (v rozsahu dotčeného popěrným úkonem toho kterého z nich) proti oběma popírajícím (proti insolvenčnímu správci i proti dlužníku). Nepodá-li věřitel nevykonatelné pohledávky popřené insolvenčním správcem a dlužníkem v reorganizaci včas žalobu o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky vůči některému z popírajících (tj. vůči insolvenčnímu správci nebo vůči dlužníkovi), pak v rozsahu popření pohledávky tím z popírajících, vůči kterému věřitel žalobu nepodal, nastávají i v reorganizaci účinky uvedené v § 198 odst. 1 věty třetí IZ a včasnou žalobu podanou přihlášeným věřitelem ve stejném rozsahu vůči druhému popírajícímu insolvenční soud zamítne (Rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 ICdo 24/2013 ze dne 23. července 2015, jehož závěry jsou uplatnitelné rovněž v poměrech reorganizace; Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 5. října 2015, č. j. 104 VSPH 536/2015-94).

V daném případě došlo k popření pravosti nezajištěné a nevykonatelné Pohledávky jak Žalovaným č. 1 (insolvenčním správcem), tak Žalovanou č. 2 (dlužníkem), a to oběma ve stejném rozsahu. Protože se přezkumné jednání konalo dříve (10. srpna 2016) než nastaly účinky povolení reorganizace (12. srpna 2016), účinky popěrného úkonu Žalované č. 2 nastaly dle § 336 odst. 2 IZ dne 12. srpna 2016 a tento den byl rozhodný pro začátek běhu 30 denní lhůty (§ 198 odst. 1 IZ), a tato lhůta tak dle názoru Žalované č. 2 skončila dne 12. září 2016 (vyrozumění Žalovaného č. 1 dle § 197 odst. 2 IZ bylo Žalobci doručeno 19. srpna 2016 a 15ti denní lhůta dle § 198 odst. 1 IZ tak uplynula již 5. září 2016). Žalobce však navrhl přistoupení Žalované č. 2 jako dalšího účastníka řízení na straně žalované až svým podáním ze dne 31. ledna 2017, tj. dávno po uplynutí lhůty k podání incidenční žaloby proti Žalované č. 2 (dlužníku).

Žalobce tak podal včas Žalobu pouze proti Žalovanému č. 1 (insolvenčnímu správci), avšak nepodal ji včas proti Žalované č. 2 (dlužníkovi). Vzhledem k tomu, že marně uplynula lhůta k podání incidenční žaloby vůči Žalované č. 2 (dlužníkovi), nastaly marným uplynutím této lhůty účinky uvedené v § 198 odst. 1 věty třetí IZ a k Pohledávce tak není možné v Insolvenčním řízení přihlížet (Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 5. října 2015, č. j. 104 VSPH 536/2015-94). Následné přistoupení Žalované č. 2 do řízení pak nemohlo zhojit propadnou hmotněprávní lhůtu k podání Žaloby proti Žalované č. 2 (popírajícímu dlužníku) uvedenou v § 198 odst. 1 IZ (ve spojení s § 336 odst. 1 a 2 IZ) a ani nemohlo jakkoli změnit již nastalé účinky popření Pohledávky Žalobce ze strany Žalované č. 2 (dlužníka) dle § 198 odst. 1 věty třetí IZ, tj. že k Pohledávce (popřené co do pravosti) se nepřihlíží. Žalobce tak v době podání návrhu na připuštění Žalované č. 2 jako dalšího účastníka na straně žalované již neměl a nadále nemá žádnou pohledávku, jejíž pravost a výši by soud mohl v tomto řízení řešit a Žalobce obhájit.

S ohledem na výše uvedené Žalovaná č. 2 navrhuje, aby Krajský soud v Ostravě Žalobu na určení pravosti a výše pohledávky P506 ve výši 38.166.179,21 Kč přihlášené Žalobcem do insolvenčního řízení dlužníka OKD, a.s., vedeného u téhož soudu pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, odmítl pro opožděnost nebo zamítl z důvodu nedostatku pasivní věcné legitimace.

III.**Vyrozumění dle § 197 odst. 2 IZ**

Žalovaná č. 2 nesouhlasí s názorem Žalobce uvedeným ve Vyjádření Žalobce, že příslušná ustanovení IZ jasně říkají, že každému věřiteli, který se nezúčastní přezkumného jednání (jako Žalobce v tomto případě) se má dostat vyrozumění od osoby popírající přihlášenou pohledávku a teprve v návaznosti na toto vyrozumění běží lhůta k podání žaloby a že v souladu s přiměřeným použitím § 198 odst. 1 IZ (jak vyžaduje ust. § 336 odst. 1 IZ) by měl být postup takový, že dlužník v reorganizaci (Žalovaná č. 2) by měl sám poslat separátně takové vyrozumění všem věřitelům, jejichž nevykonatelné pohledávky popřel a kteří se nezúčastnili přezkumného jednání a že pokud od Žalované č. 2 (dlužníka) dosud takové vyrozumění neobdržel, nemohla mu uplynout lhůta 15 dní od doručení takového vyrozumění pro podání žaloby proti dlužníku, tj. Žalované č. 2.

Dle názoru Žalované č. 2 Žalobce nesprávně nad rámec zákonného ustanovení rozšiřuje okruh osob, které jsou povinny splnit poučovací povinnost dle § 197 odst. 2 IZ. Jedinou osobu, která má dle IZ povinnost i oprávnění zaslat písemné vyrozumění o popření pohledávky s potřebným poučením, je insolvenční správce (tj. v daném případě Žalovaný č. 1). Tomuto výkladu svědčí i rozhodnutí odvolacích soudů v řadě insolvenčních řízeních (např. Rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 3. listopadu 2015, č. j. 101 VSPH 467/2015-87; Rozsudek Vrchního soudu v Olomouci ze dne 20. dubna 2011, č. j. 13 VSOL 12/2011-26; Usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 10. května 2013, č. j. 3 VSPH 1616/2012-P4-9). Ke stejnému závěru došel i Nejvyšší soud České republiky při posuzování účinků popření ze strany dlužníka a insolvenčního správce v oddlužení (Rozsudek Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 29 Cdo 24/2013), jehož závěry jsou uplatnitelné rovněž v poměrech reorganizace, když lze konstatovat, že úprava odkazu v § 410 na ustanovení § 197 IZ je zcela totožná jako úprava odkazu u reorganizace v § 336 IZ.

Tento závěr potvrzuje i názor zastávaný v odborné a komentářové literatuře, že insolvenční správce je povinen písemně vyrozumět věřitele, který se nezúčastnil přezkumného jednání, i v případě, že pohledávka věřitele byla popřena pouze dlužníkem (viz např. Kozák, J.; Budín, P.; Dadam, A.; Páchl, L. Insolvenční zákon a předpisy související. Nařízení Rady (ES) o úpadkovém řízení. Komentář. 2 vydání. Praha: Wolters Kluwer ČR, a. s., 2013, s. 487).

Dle názoru Žalované č. 2 tak dlužník v reorganizaci nemá povinnost (ale ani oprávnění) vyrozumívát věřitele, jejichž pohledávky v rámci přezkumného jednání popřel, když tato povinnost je zákonem uložena jenom insolvenčnímu správci.

V daném případě dle názoru Žalované č. 2 písemné vyrozumění insolvenčního správce (Žalovaného č. 1) dle § 197 odst. 2 IZ datované 16. srpna 2016 bylo Žalobci doručeno (dne 19. srpna 2016), obsahovalo všechny náležitosti dle IZ a § 13 vyhlášky č. 311/2007 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a Žalobce byl výslovně poučen, že Pohledávka byla popřena i dlužníkem (Žalovanou č. 2), jakož i o lhůtě pro podání žaloby a nutnosti podat žalobu jak proti Žalovanému č. 1 (insolvenčnímu správci), tak Žalované č. 2 (dlužníku).

Důkaz:

- *oznámení o výsledku přezkumného jednání a vyrozumění dle ustanovení § 197 odst. 2 insolvenčního zákona ze dne 16. srpna 2016 spolu s dodejkou (založeno v soudním spise)*

IV.**Neexistence Pohledávky a nedostatek pasivní legitimace na straně Žalované č. 2**

Přestože se Žalovaná č. 2 domnívá, že soud by měl Žalobu odmítnout nebo zamítnout z důvodů uvedených v části II. výše, ve vztahu k Žalobě dále uvádí, že Žalobce nijak nedoložil existenci Pohledávky a z tvrzení uvedených v Žalobě a přihlášce Pohledávky ani z dokumentů, které k přihlášce Pohledávky doložil nebo na které odkazuje v Žalobě, existence Pohledávky nevyplývá.

Žalobce v přihlášce Pohledávky uvedl, že Pohledávka je podmíněná, a to zrušením usnesení Vrchního soudu v Olomouci z 24. května 2012, č. j. 8 Cmo 145/2009-914. K tomu Žalovaná č. 2 uvádí, že ani pokud by ke zrušení uvedeného usnesení Vrchního soudu v Olomouci došlo, neznamenal by to bez dalšího potvrzení, že Pohledávka existuje a zrušení tohoto usnesení tak nemůže být a není podmínkou existence Pohledávky.

Ze samotné Žaloby a přihlášky Pohledávky pak dle názoru Žalované zjevně vyplývá, že i pokud by Pohledávka existovala (tento názor však Žalovaná č. 2 nezastává), tak by osobou povinnou k úhradě Pohledávky nebyla Žalovaná č. 2.

Žalobce do insolvenčního řízení přihlásil Pohledávku v celkové výši 38.166.179,21 Kč sestávající se z jistiny ve výši 20.358.420,28 Kč a z úroku z prodlení ve výši 17.807.758,93 Kč.

Žalobce v Žalobě uvádí, že na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady společnosti OKD, a.s., člen koncernu KARBON INVEST, a.s., IČO: 000 02 593 (dále jen „**Původní OKD**“) konané dne 25. července 2005 došlo k realizaci práva výkupu účastnických cenných papírů dle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v příslušném znění, ze strany společnosti KARBON INVEST, a.s., IČO: 256 91 431 (dále jen „**KI**“), jakožto hlavního akcionáře Původní OKD (dále jen „**Vytěsnění menšinových akcionářů Původní OKD**“).

Jistina Pohledávky ve výši 20.358.420,28 Kč pak má dle Žalobce představovat nárok bývalých menšinových akcionářů Původní OKD na doplacení přiměřeného protiplnění za 17.798 kusů akcií Původní OKD, které v důsledku Vytěsnění menšinových akcionářů Původní OKD přešly na společnost KI, jakožto hlavního akcionáře Původní OKD, tj. rozdíl mezi skutečně zaplaceným protiplněním ve výši 1.010,- Kč za jednu akcii Původní OKD a dle názoru Žalobce přiměřeného protiplnění ve výši 2.153,86 Kč za jednu akcii Původní OKD, s tím, že Žalobce získal tento nárok na základě celkem 17 smluv o postoupení pohledávky uzavřených s bývalými akcionáři Původní OKD.

Žalobce pak dále v Žalobě uvádí, že Žalovaná č. 2 se stala namísto Původní OKD dlužníkem z Pohledávky v důsledku rozdělení Původní OKD a přechodu části jejího jmění na Žalovanou č. 2 dle příslušného projektu rozdělení a smlouvy o rozdělení ze dne 22. května 2006 s tím, že odkazuje na článek 7.7.4. písm (i) tohoto projektu rozdělení, dle kterého na Žalovanou č. 2 měla přejít práva a povinnosti Původní OKD vůči bývalým akcionářům či společníkům jakékoli zaniklé společnosti, jejímž právním nástupcem se stala Původní OKD, jakož i práva a povinnosti vůči bývalým akcionářům či společníkům takovýchto zaniklých společností či jiných společností ovládaných Původní OKD související s plněním zákonných povinností Původní OKD či společnosti, jejímž právním nástupcem se Původní OKD stala, plynoucích z ovládnutí takové společnosti či z přechodu práv ke všem majetkovým podílům na takové společnosti, a to taková práva a povinnosti, která byla způsobilá přechodu v rámci rozdělení Původní OKD.

Povinnost poskytnout přiměřené protiplnění menšinovým akcionářům, jejichž akcie v důsledku realizace práva výkupu účastnických cenných papírů dle § 183i a násl. zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v příslušném znění, měl vždy pouze hlavní akcionář, na kterého vlastnické právo k těmto akciím přecházelo (který akcie od ostatních akcionářů vykupoval) a nikoli sama společnost, o jejíž akcie se jednalo. V případě Vytěsnění menšinových akcionářů Původní OKD tak vznikla povinnost poskytnout přiměřené protiplnění menšinovým akcionářům, jejichž akcie byly vykoupeny, hlavnímu akcionáři Původní OKD, tj. společnosti KI a nikoli Původní OKD samotné. Žalovaná č. 2 není právním nástupcem společnosti KI a ani Žalobce nic takového ve své Žalobě netvrdí a nedokládá. Žalobce nikde v Žalobě ani v přihlášce Pohledávky neuvádí, proč se domnívá, že osobou povinnou poskytnout přiměřené protiplnění v rámci Vytěsnění menšinových akcionářů Původní OKD by neměla být společnost KI, jakožto hlavní akcionář Původní OKD (resp. její právní nástupce), ale sama Původní OKD.

Tvrzení Žalobce, že Žalovaná č. 2 je dlužník z Pohledávky, jakožto právní nástupce Původní OKD je pak bezpředmětné, když sama Původní OKD nemohla být dlužníkem z Pohledávky (i kdyby Pohledávka existovala).

Pro úplnost Žalovaná č. 2 uvádí, že i odkaz na článek 7.7.4. písm (i) projektu rozdělení Původní OKD, na základě kterého se měla Žalovaná č. 2 stát právním nástupcem Původní OKD ve vztahu k Pohledávce, je nesprávný a pro danou věc naprosto nerelevantní. Z textu příslušného ustanovení projektu rozdělení je zcela zjevné, že toto ustanovení se nijak nevztahuje na práva a povinnosti samotných akcionářů a společníků Původní OKD, ale na práva a povinnosti Původní OKD vůči bývalým akcionářům či společníkům jakékoli zaniklé společnosti, jejímž právním nástupcem se stala Původní OKD či které ovládala Původní OKD, a to taková práva a povinnosti, která byla způsobilá přechodu v rámci rozdělení Původní OKD.

Ze samotného textu příslušného ustanovení projektu rozdělení Původní OKD je tedy zjevné, že se na jeho základě Žalovaná č. 2 nemohla stát právním nástupcem Původní OKD ve vztahu k právům a povinnostem samotných bývalých akcionářů Původní OKD a již vůbec ne ve vztahu k pohledávkám, které tito bývalí akcionáři Původní OKD případně měli za třetí osobou (společností KI jako hlavním akcionářem Původní OKD, resp. jejím právním nástupcem).

Důkaz:

- Přihláška pohledávky č. P506 a její přílohy (součást insolvenčního spisu Krajského soudu v Ostravě vedeného pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016)
- Žaloba o určení pravosti a výše pohledávky ze dne 9. září 2016 (založena v soudním spisu)

Pro případ, že Krajský soud v Ostravě neshledá důvody uvedené v části II. výše jako dostatečné pro odmítnutí nebo zamítnutí Žaloby dovoluje si Žalovaná č. 2 Krajský soud v Ostravě požádat o prodloužení lhůty stanovené k jejímu vyjádření o dalších nejméně 20 dnů tak, aby mohla shromáždit veškeré relevantní informace a příslušné listiny k této otázce a tyto soudu předložit.

OKD, a.s.

Mgr. Jan Solich, předseda představenstva